

Sprawozdanie

Wydziału krajowego z projektami ustaw budowniczych dla mniejszych miast i miasteczek, tudzież dla wsi.

Wysoki Sejmie!

Na posiedzeniu odbytem dnia 10. Września 1884 polecił Wysoki Sejm Wydziałowi krajowemu, aby zbadawszy obowiązujące przepisy co do policyi ogniowej, przedłożył Wysokiemu Sejmowi potrzebne w tej mierze wnioski, z uwzględnieniem różnic istniejących w miastach, miasteczkach i wsiach.

Przepisy dotąd w tej mierze obowiązujące, zawarte są w dwu odrębnych ustawach ogniowych dla miast i miasteczek, tudzież dla wsi, wydanych ces. patentami z dn. 28. Lipca 1786.

Wstępne paragrafy tych ustaw zawierają postanowienia odnoszące się do policyi budowniczej, które wraz z licznymi dodatkowymi rozporządzeniami i dekretami pod względem policyi budowniczej dotąd mają moc obowiązującą w całym kraju, z wyjątkiem miast stołecznych Lwowa i Krakowa, tudzież 29 miast, dla których wydaną została ustawa budownicza z dnia 28. Kwietnia 1882 Nr. 77. Dz. u. kr.

W wykonaniu powyższej uchwały Wysokiego Sejmu z dnia 10. Września 1884. wezwał Wydział krajowy na dniu 12. Października 1884 L. 48.238 Wydziały powiatowe do przedłożenia zmian, jakieby zdaniem ich zaprowadzić należało w postanowieniach wymienionych ustaw ogniowych.

Z 74 Wydziałów powiatowych przedłożyły nam 41 Wydziały swoje uwagi co do zamierzonego wydania ustawy ogniowo-budowlanej dla mniejszych miast i miasteczek, tudzież dla wsi. Znaczna część tych 41 Wydziałów powiatowych oświadcza się przeciw zaprowadzeniu nowej ustawy, twierdząc, że obowiązujące w tej mierze przepisy są zupełnie wystarczające, byle przestrzeżenie tychże należycie dopilnowaném było.

Druga część tych 41 Wydziałów powiatowych jest za wydaniem nowej ustawy, zdania rozchodzą się jednak bardzo znacznie co do szczegółów postanowień, odnośnie do odmiennych stosunków, istniejących w różnych okolicach naszego kraju.

Na podstawie zebranego materiału wypracował Wydział krajowy wprawdzie dwie ustawy: jedną dla mniejszych miast i miasteczek, drugą dla wsi, których jednakże Wysokiemu Sejmowi na tej sesyi nie przedkłada, uważając wypracowane projekty raczej jako część przygotowanego materiału do przyszłego przedłożenia. W sprawie tak ważnej dotykającej tak żywo-tnie interesu ludności przeważnie biednej, nie mogliśmy poprzestać na informacjach do tej chwili zebranych i poczuwamy się do obowiązku, domagania się co najmniej jeszcze opinii tych

33 Wydziałów powiatowych, które, lubo o to upominane, do tej chwili nie przedłożyły nam żądanych uwag i wyjaśnień stosunków pod względem tego przedmiotu w powiecie istniejących, a które jednocześnie ponownie wzywamy, ażeby naszemu wyż powołanemu reskryptowi z 12. Października 1884. r. l. 48.238 bezzwłocznie zadość uczyniły.

Te i inne materyały, które jeszcze zużytkować pragniemy, zanim Wysokiemu Sejmowi przedstawimy dotyczące projekty do ustaw, zbierzemy w krótkim zapewne czasie tak, że będziemy w możności wywiązania się z polecenia Wysokiego Sejmu nam pod 10. Września 1884. r. udzielonego.

Wydział krajowy wnosi przeto:

Wysoki Sejm raczy niniejsze sprawozdanie wziąć do wiadomości.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z W. Ks. Krakowskiem.

We Lwowie dnia 17. Listopada 1885.

Marszałek krajowy:

Dr. Zyblikiewicz w. r.

Sprawozdawca:

Dr. Franciszek Smolka w. r.

Członek Wydziału krajowego.